

Bortom Det Blå

Lisa Ekdahl

Jag såg en man vada ner i vattnet
Jag frågade vart han skulle gå
Han sa: "Jag går dit benen bär mig
Det ska inte va svårare än så"

Han talade om himmelen och havet
Han valde de slitnaste ord
Men orden fick liv då de kom ur hans mun
Ja, det var som om jag plötsligt förstod

Att vi är många som talar om havet
Men få har havet i sin blick
En gång mötte jag en man med såna ögon
Men ingen jag frågat vet vart han gick
Och vi är många som talar om himlen
Men få kan förstå en evighet
Jag såg en man han bar himmelen inom sig
Men var han finns nu finns det ingen som vet

Jag såg en man vada ner i vattnet
Jag frågade vart han skulle gå
Han sa: "Jag går dit benen bär mig
Det ska inte va svårare än så"

Han talade om himmelen och havet
Han valde de slitnaste ord
Men orden fick liv då de kom ur hans mun
Ja, det var som om jag plötsligt förstod

Att vi är många som talar om havet
Men få har havet i sin blick
En gång mötte jag en man med såna ögon
Men ingen jag frågat vet vart han gick
Och vi är många som talar om himlen
Men få kan förstå en evighet
Jag såg en man han bar himmelen inom sig
Men var han finns nu finns det ingen som vet

Han såg solen i ögonen
Han var lätt som en vind
Han såg bortom det blå på himmelen
Då han gick föll en tår på min kind

För vi är många som talar om havet
Men få har havet i sin blick
En gång mötte jag en man med såna ögon
Men ingen jag frågat vet vart han gick
Och vi är många som talar om himlen
Men få kan förstå en evighet
Jag såg en man han bar himmelen inom sig
Men var han finns nu finns det ingen som vet